

1. lékařská fakulta Univerzity Karlovy

s hlubokým zármutkem oznamuje, že dne 4. srpna 2019 zemřel ve věku 91 let

prof. MUDr. Jan Pfeiffer, DrSc.,

emeritní přednosta Kliniky rehabilitačního lékařství 1. LF UK a VFN

Prof. MUDr. Jan Pfeiffer, DrSc., se narodil 17. dubna 1928 v Praze v sanatoriu Dr. Jerie v Londýnské ulici. Byl pokřtěn jménem Jan Gustav Pfeiffer Burian.

Dětství a mládí prožil v Lomnici nad Lužnicí v jižních Čechách. Jeho otec, MUDr. Antonín Pfeiffer, tam působil jako venkovský lékař (oficiálně státní obvodní lékař). Do gymnázia začal jezdit do Třeboně v roce 1939. Po maturitě v roce 1947 se přihlásil na studium medicíny do Prahy. Od roku 1950 do roku 1952 pracoval jako „fiškus“ na Hennerově neurologické klinice u profesora Jirouta a později u profesora Lesného. Po promoci v roce 1952 dostal umístěnku do Dubí u Teplic, kde zůstal v důsledku epidemie dětské obrny do konce roku 1953. Po vojně nastoupil do Jedličkova ústavu jako sekundární lékař a zůstal tam až do roku 1959, kdy atestoval z neurologie a byl přijat na Neurologickou kliniku. Do Jedličkova ústavu docházel jako konziliář nepřetržitě 56 let, prakticky do své smrti. Práce pro lidi s disabilitou ovlivnila celý jeho život.

Na Neurologické klinice začal spolupracovat v rehabilitaci s doc. MUDr. Karlem Obrdou, CSc., který na žádost prof. Hennera založil v podstatě první neurorehabilitační pracoviště v České republice, které brzy mělo metodickou a vedoucí pozici i ve výukové oblasti. Rehabilitace na neurologii měla vysokou odbornou úroveň, ale dominovaly prostředky léčebné, zaměřené neurofyzilogicky. Profesor Pfeiffer se k nim snažil připojit pracovní, sociální a pedagogické složky rehabilitace, o což usiloval po celý svůj život.

V roce 1968 dostal pan profesor stipendium a odjel do Francie k profesorovi G. Tardieu, kde se naučil hodně zejména o práci multidisciplinárního týmu v rehabilitaci. Velký impuls k pojetí moderní rehabilitace získal v Německu, v Kolíně nad Rýnem u profesora K. Jochheima.

V roce 1972 se stal přednostou Rehabilitačního oddělení Všeobecné fakultní nemocnice a krajským odborníkem rehabilitace pro Prahu. V roce 1982 byla založena Katedra rehabilitačního lékařství a pro tuto katedru profesor Pfeiffer dostal budovu na Albertově č. 7, dříve Balneologický ústav. V roce 1986 obhájil titul DrSc. a téhož roku byl jmenován profesorem. Ve stejném roce, v listopadu, vznikla Klinika rehabilitačního lékařství a panu profesorovi se podařilo část zaměstnanců Rehabilitačního oddělení Všeobecné fakultní nemocnice přemístit na Albertovu a postupně získat budovu pro rehabilitační účely.

Na Klinice rehabilitačního lékařství působil pan profesor jako přednosta do roku 1992, ale v intenzivní práci pokračoval prakticky až do své smrti. Byl váženým odborníkem v oblasti rehabilitace, za svůj život získal řadu ocenění (velmi si cenil například Medaile Josefa Hlávky z roku 2008 a výroční ceny Národní rady osob se zdravotním postižením ČR s názvem Mosty z roku 2007). Měl široké mezinárodní kontakty, spolupracoval na vzniku Mezinárodní klasifikace funkčních schopností, disability a zdraví. Pan profesor byl výborným učitelem, svým výkladem dokázal nadchnout studenty i své spolupracovníky. Byl velmi oblíben všemi pacienty, kteří v něj měli velkou důvěru.

Profesor Pfeiffer měl rozsáhlé znalosti z oblasti přírodovědy, historie, umění. Od mládí se zabýval skautingem. V roce 1947 vstoupil do vysokoškolského roverského kmene v Praze. V 60. letech založil s manželkou Jankou turistický oddíl Kruh, který pod různými hlavičkami funguje dodnes.

V osobě profesora Pfeiffera ztrácíme nejen vynikajícího odborníka, ale především laskavého, ochotného, vzdělaného člověka, který se uměl postavit ke všem problémům a pomáhat potřebným.

**Poslední rozloučení se bude konat dne 21. srpna 2019 od 16.00 hodin
v kostele sv. Jiljí v Husově ulici na Starém Městě – Praha 1**

Čest jeho památce!

1. lékařská fakulta Univerzity Karlovy
121 08 Praha 2, Kateřinská 32